

A Letter to the President / Namai ba rahis gomhor

Direcció: **Roya Sadat**

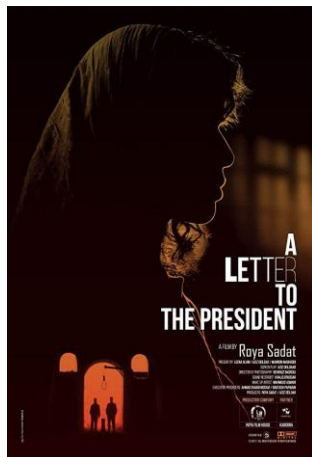
País: Afganistan (2017)

Fitxa tècnica

Guió Aziz Deldar **Fotografia** Behrooz Badrooj **Música** Zabih Mahdi **Interpretació** Leena Alam, Aziz Deldar, Mamnoun Maqsoudi, Asad-Ullah Tajzai, Farzana Nawabi, Zareen Nory, Mahmoud Aryoubi, Qadir Aryaie **Durada** 83 min **Gènere** Ficció / Drama **Llengües** Dari, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

La Soraya, condemnada a la pena capital a la forca, camina cap a la seva mort mentre el president llegeix la seva llarga carta, en què li demana que li perdoni la vida. Al mateix temps, sense saber el destí de la seva mare, els seus fills juguen al jardí, mentre que en Behzad es castiga a si mateix perquè se sent la causa de tots els seus problemes. Si la Soraya és executada, els seus fills seran atesos pel seu avi, un mafiós. (filmaffinity.com)

Crítica

Una funcionària condemnada a la forca per la mort accidental del seu marit maltractador, és la historia candidata de l'Afganistan al premi de l'Acadèmia a la millor pel·lícula en llengua estrangera

Catorze anys després que el film *Osama* guanyés el Globus d'Or, el cinema afganès presenta la pel·lícula ***A Letter to the President*** com a candidata del país al Premi de l'Acadèmia a la millor pel·lícula en llengua estrangera. A través del relat de la baralla mortal d'una funcionària amb els seus enemics a la feina i a casa, la pel·lícula de Roya Sadat és una crítica senzilla però audaç de les normes patriarcals que segueixen vigents més d'una dècada després de la caiguda formal del règim talibà.

Després de la seva presentació al Festival de Cinema de Locarno, ***A Letter to the President*** acaba de projectar-se a l'Acadèmia de Cinema Asiàtic de Busan, on Sadat va participar l'any 2006. Tensa, actual i en alguns moments melodramàtica, la pel·lícula transcorre pels seus propis mèrits i també com a part del moviment emergent d'artistes afganeses que fan sentir la seva veu, després del premi del Festival de Canes obtingut per la pel·lícula *Wolf and Sheep* de Shahrbanoo Sadat.

Les dues cineastes només comparteixen el cognom (no estan emparentades) i la nacionalitat. Mentre que Shahrbanoo Sadat treballa sobre el folklore i narracions fantàstiques, posant èmfasi en els nens i els animals en un entorn rural, la pel·lícula de Roya Sadat és una pel·lícula audaç en la qual explica les seves opinions i queixes d'una manera molt directa. No és una sorpresa, ja que es tracta d'una directora que va estudiar dret i ciències polítiques a la Universitat de Herat, que va començar fent documentals i que dirigeix una productora que realitza sèries de televisió.

La pel·lícula comença amb una Soraya (Leena Alam) molt alterada dins un vehicle de la policia, circulant per camins de terra cap a algun lloc desconegut fora de la ciutat. Després, canvia a una escena en una oficina molt elegant on una carta arriba a la taula del president afganès (Mamnoon Maqsoudy). És una súplica, tan gruixuda com un llibre, en la qual la Soraya explica la seva evolució des d'una respectada investigadora governamental fins a una convicta desamparada en el corredor de la mort.

Es produeix un breu debat sobre si el president hauria d'afrontar el cas. Mentre que tot el seu entorn masculí aconsella que no ho faci, la primera dama (Zareen Nory) insisteix al seu marit que almenys llegeixi la carta. A partir d'aquí, la història de la Soraya transcorre a través d'escenes retrospectives i entremig, de tant en tant, apareixen reflexions puntuals del president i les discussions amb els seus ajudants i la seva dona. El moment culminant arriba quan decideix si emetre un indult enmig del caòtic estat de la situació.

La caiguda de la Soraya comença amb una missió en un poble, quan ella impedeix que un vell membre d'una tribu (Fazl Mohamed) mati la seva jove esposa (Farzana Nawaby) per adulteri. Rescatant la noia i després negant-se decididament a lliurar-la a l'home i al seu clan assassí (dirigit per un brutal senyor de guerra interpretat per Abdul Qader Aryaee), la Soraya es troba sota la pressió de cedir, primer davant del seu supervisor (Sayed Miran Farhad) i després, potser més frustrant, davant del seu marit Karim (Mahmoud Aryoubi).

Resulta que en Karim és esclau del poder del seu pare (Asad-Ollah Tajzai) molt ben connectat políticament, que considera que la controvertida intervenció de la seva nora està posant en perill el nom de la família. Després d'una baralla amb la Soraya, incentivada per l'alcohol, en Karim cau a través d'un vidre de casa i mor, un incident que els enemics de la protagonista utilitzen per apartar-la del poder i de la societat en general.

La fúria de la pel·lícula no es dirigeix només contra els dolents obvis de la història. A la pel·lícula també s'argumenta que el sistema en si mateix és malaltís i que l'opressió a vegades es manifesta, fins i tot, a través d'homes aparentment carregats de bones intencions. Per exemple, en Behzad, el subordinat de la Soraya (interpretat per Azia Deildar, que també va escriure el guió) és un jove idealista, però el seu enamorament obsessiu d'ella ratlla la bogeria. Les fotografies i pintures de la Soraya –la majoria obtingudes sense el seu consentiment i convertides en un símbol arriben a ser un objecte involuntari del seu desig- finalment acaben caient en mans dels seus enemics.

Famosa per la seva actuació i el seu activisme pels drets de la dona a l'Afganistan, Alam ofereix com a Soraya un enfoc complex i potent, analitzant els diferents papers que juga una dona en una societat on les dones professionals encara segueixen sent objecte de burles o fins i tot d'una hostilitat absoluta. La seva actuació bàsicament condueix la pel·lícula a través de cops puntuals tenyits de melodrama, i el seu ímpetu ajuda a enfocar nítidament el missatge de Sadat.

Clarence Tsui - hollywoodreporter.com

“A Letter to the President”: premis i seleccions principals

Festival de Cinema de Munic 2018: premi One Futur

Festival Internacional de Cinema de Palm Springs 2018: nominació al premi FIPRESCI a la millor pel·lícula en llengua estrangera

Festival Transatlantyk: Lodz 2018: nominació al premi Transatlantyk Distribution, secció “Nou cinema”

Roya Sadat

Filmografia com a directora

2017 *Namai ba rahis gomhor*

2008 *Playing the Taar* (curt)

2003 *Se noghta*

Biografia

Roya Sadat (1981, Herat) és una productora i directora de cinema afganesa. Va ser la primera dona directora en la història del cinema afganès de l'era posttalibà, i es va aventurar en la creació de llargmetratges i documentals sobre les restriccions i injustícies imposades a les dones. Després de la caiguda del règim talibà al país, va fer el seu llargmetratge debut *Three Dots*, amb el qual va rebre sis dels nous premis, inclosos el de Millor Director/a i Millor Pel·lícula, del Tolo TV Film Festival 2006. El 2003, Roya Sadat i la seva germana, Alka Sadat, van fundar la Roya Film House, marca sota la qual han produït més de 30 documentals i llargmetratges.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

